

Előfizetési árak:
 Egy sz. évre 10 frt --- kr.
 Félévre 5 " --- "
 Negyedévre 2 " 50 "
 Egy hóra 1 " --- "
 Egyes szám 4 kr.

Megjelenik mindennap,
 vasárnap kivételével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPART KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség:

Kiadóhivatal:
 F. J. Mac, Simonffy-ház,
 a városházával szemben.

Hirdetések a legmés-
 keltebb árszámítás mel-
 lett vétetnek fel.

Még eljövend az ő országa!

(T) Elköltözött a halhatatlanságba. Ideiglenes szállásából kivonult, hogy az örök által az ő nagyságához méltón berendezett, a hír, a dicsőség, a nagyság palotáját elfoglalja. Eddig egy év-századé volt, ezután az évezredeké lesz. A nagy szellem szűk kerete minden tekintetben kitért: lehullt róla a porhüvely és megszűnt ránézve létezni az idő, mert ő most örök! Eddig egy generációjé volt, most a történelemé. Egyikévé leit ama fényes történelmi csillagoknak, mely egyszerre a szem elé tűnik. Nem kell hozzá történelmi csillagászat, még történelmi tudás sem. Amint a laikus a multba tekint, felfogja őt ismerni rögtön, mert ragyogásával a történelmi égűr egy egész határát fogja betölteni. Aminthogy ismerjük a mindenség leghatalmasabb csillagait, még az egyszerű pásztor is, oly ismerős csillaga lesz ő a történelemnek.

Ki ne ismerné a Demosthenes, a Cicero, az Atilla, Árpád, Szt. László, Hunyady, Mátyás stb nevet? És vajjon ez e majd embere a későbbi kornak egészen a világ végéig, hogy ne ismerné a Kossuth nevet. A jelen század csillagainak mindenesetre ő a legfényesebbje, a ki megőrizte zománcát minden karcól. Oly nagyra érezte magát még mint ember, hogy nem akart hazajönni kicsiny-

nek. Az ő nagyszabású talentuma nem akart belekeveredni a kicsinyes emberi harcba. Teremtett magának egy ideált a melyet imádott s a melyet nem akart kitenni a profán küzdelmek sárának, hanem magánál tartotta, hogy magával vigye tisztán, szűzen, amint létrehozta.

Magyarország függetlenségének eszméje volt az ő Madonnája. Megalkotta mint Rafael a magát és elhelyezte az ő politikai hitvallásának oltárára, hogy mindennap előtte imádkozzék. Oly remekmű ez, melynek nagysága előtt mindnyájan leborulunk várva-várván, hogy mikor lésszen eievenné, mikor mozdulnak meg szárnyai, mikor csattog felettünk diadalmasan, hogy hirdesse az alkotó próféta megtestesült tanának diadalát.

Egy eszme-embrió ez a Kossuth Lajos teremtő lángelméje által az idők méhinek átadva, a melyben fejlődik és fejlődik, a mig egyszer a születés órája üt s ő nem lesz ideál többé, hanem mint valóság, szerepet vállal, hogy azt a független országot, melynek modelljét Kossuth adta, bemutassa a világ és a történelem színe előtt.

Nemzetiünk apraja nagyja, vénje és fiatalja, nője és férfia, öntudatosan vagy öntudatlanul, mind mindazon munkálkodik, hogy mire ez ige testté lesz, fölépítve találja a templomot, hogy akkorra már készen legyen az ő befogadására a haza

és a haza minden egyes gyermekének az ő szíve.

Ezért maradt ő távol tőlünk, ezért nem hozta be oltárát és oltárképét, hadd maradjon az a küzdelem sárától tisztán és legyen ő annak az alkotótól odarendelt öre, aki megőrzi minden érintéstől s ha elmegy is, viszi magával, hogy amint ragyogtatta eddig a földről, ragyogtassa ezután az égből s ragyogásának fényével ihlessen meg minden emberi elmét.

In hoc signo vinces! Igen: Azt hisszük és valljuk mindannyian, a hányan magyarok vagyunk. A Kossuth Lajos elvének él és a Kossuth Lajos elvéért küzd az igazi magyar politika. És adja meg hozzá a bölcsességet a minden bölcsesség alkotója, a beláthatatlan és megfoghatatlan isteni hatalom: semmi elhamarkodással e ne roantsuk megszületését, ne provokáljuk idő előtt, hanem kifejleten vehessük a az öröksége, amit nekünk hagyott Kossuth apánk.

Debrecen részvéte.

Debrecen, március 22.

Debrecen részvéte impozáns módon nyilatkozik meg Kossuth Lajos halála fölött érzett gyászában. A tornyokról, az iskoláról, a köz- és magán-épületekről lengő gyászbölgök jelentik a város lakosságának mély fájdalmát. Kicsiny öröm, kicsinyes bánat nem indítja meg

A „Debreceni Ellenőr“ tárcája.

A nagytemplom gyásza.

A nagytemplom boltozatja
 Megreszket egy szóra:
 Jajjal borul Magyarország
 Sötét koporsóra.

Hangos szóval édes atyját
 Árva nép siratja,
 Attól reszket meg a templom
 Erős boltozatja.

S még a kö is megemlékszik
 Arra az időre,
 Mikor hallá a szabadság
 Szent ígét tőle.

Hejh nem így volt akkor, régen:
 Nagy idők járásán,
 Egész ország szíve gyúladt
 Szíve lángolásán.

Hejh nem így volt! Ágyú dörgött,
 Kardok csattogának . . .
 Hejh nem így! Most sirhelyet kér
 A nagy szív magának.

Éltet akkor hazájának
 Köverelt haragja! . . .
 Sirasd, sirasd fenn a tornyon
 Rákóczy haragja!

Búgjon, búgjon bús panasszót
 Az üdő ércnyelve:
 Kossuth Lajos sírján sírjon
 Rákóczy keserve.

Míg csapong a vén haragnak
 Szálló szava síván:
 Szabadsághős kesereg a
 Szabadsághős síján.

Mégis, halga: e harangszó
 Egyre halált zeng-e?
 Hallge, hallga: dörgő ágyuk
 Visszatérő lelke!

Mit a bánat éjszakáján
 Nem sejtene senki:
 Szent szabadság győzedelmét
 Zúgva, búgva zengi . . .

S míg a nagy sír súlyos zárát
 Szent erő veté szét:
 Ágyutűzben a hazának
 Ujraszületését!

Jánossy Zoltán.

Női szem.

Az emberi, különösen a női arcnak legmagasztosabb s leggyöngédebb része az, melyben két ellenséges elem, tűz és víz békés egyetértésben honol: a szem. A szem a világ és a lélek tükré, minden érzélem meghittje és elárúsítója, a titkos vágyak kémelője és követe és a néma érzelmek tolmácsa és távirata!

A szem int, kér, fényeztet, könyörög, eped dacol, éltet, vidámit és semmít, mindent egy pillantással! A szem a bünsúly és artatlanságnak tanúja, egyszersmind peres íél és bíró, ügyvéd és vadó.

A szemek világhordozói minden érzélemnek és egyszersmind több alkatrészei a női szépségnek! Sőt abszolút szépség tekintetében is legelői átlának a természetben. Mert mi a természet minden szépsége ama képhez képest, ha egy nő szemében látjuk az érzés könnyei csillogni; a béke Istene hinti onnan világölölő malasztjait!

Hat még a nők pillantásai! Hasonlítanak azok, — Hugó Viktor szerint — bizonyos látszólag nyugodt, de mégis rettenetes kerék művekhez. Naponként nyugodtan és baj nélkül haladunk el mellettük, mit sem gyanítva ejjő azonban a perc, a midőn megfedkedzünk, áorándoznak, nevetgélünk, csévegünk. Egyszerre csak azon ve zszük észre magunkat, hogy oda akadtunk, Vegünk van! A kerék megfogott, egy pillantás iebilincsel!

A szemek fény, nedvesége vagy szárazsága, hajása, gömölyű vagy hosszukás alakja, nagysága, színe, átátszótsága minden kifejezésnek valódi lelke, miben együtt egyszerre látszik az érzélem, gondolat és akarat.

De mégis nem annyira a szem színébe és alakjában, mint inkább tekintetében és modulataiban rejlik fő-főhatalma. A női szem tekintete olyan mint a lidérc, folyton izeg-mozog, e mellett folyton világit, csalogat, de szalad is előled.

A görögök, mint a szép, érzéki termá-

e büszke várost, de nagy célok és nagy érzések méltó helyet találnak a debreceni polgár szívében.

Konstaláljuk, hogy a Kossuth-szobrára való gyűjtés Debrecenben és a „Debreceni Ellenőr”-ben indult meg, s azt a Tóth Béla 100 forintos és Rózsá Lajos 10 forintos, kiadóhivatalunkban elhelyezett adományával önként és minden felhívás nélkül Debrecen polgársága kezdte meg. — Ohajtanók, hogy annyi összeg gyűlne össze, a melyből lehetne Debrecenhez méltó szobrot létrehozni, azt hisszük azonban, hogy ha ellenkező esetben az összeg egy országos gyűjtéshez csatolhatnánk, nem jönnének ellentétbe az adományozók eredeti intencióival s Debrecennek és az adományozóknak részére így is fennmaradna a kezdeményezés érdeme. További adakozásokat tehát szívesen veszünk s az e célra alakulandó bizottságnak adjuk át.

A Kossuthot gyászoló Debrecenre vonatkozó további tudósításaink itt következnek:

Debrecen városának Kossuth Lajoshoz és Ferenchez intézett részvétirata így hangzik:

„Kossuth Ferenc és Kossuth Lajos Tódor uraknak” —

Torinóban.

Mindnyájunk szívében a legmélyebb és legigazabb fájdalom szólalt meg midőn a messze távolból a táviró hazánk és nemzetünk szellem-óriásának, Kossuth Lajosnak, az Önök felejthetetlen édes atyjuknak halálhíradatát tudtul.

Debrecen sz. kir. város törvényhatóságának közgyűlése, e megrendítő hír vételének reggelén legméltóbban vélt kifejezést adni mérhetlen fájdalomának az által, hogy kitűzött tanácskozáását nem tartva meg, e napot egészen a Kossuth Lajos nagy szelleme emlékének szentelte.

A bizottsági közgyűlés egyhangu

határozata folytán e sorokban kívánunk kifejezést adni szívünk fájdalomának örök életű atyjuk halála felett, mely örökélet — az agg férfiú szemének végső lehunytával — folytatását a magyar nép millióinak szívében találja.

Midőn a szabadság el nem fojtható érzelme e század legnagyobbja szóra és tette buzdította, a leglángolóbb hazafi gyűjtő szavát szent lelkesedéssel visszahangozta e magyar város, a melynek falai közé a hazánkon viharzott események között biztos helyre hozta nagy honszerelmét és kis családját, s a mikor agg korának érzetében, desugárzó szellemének frissességével, 90 éves korában e város polgársága az elhunytat diszpolgárává választotta meg s még inkább midőn üdvözlétével 80 éves korában fölkereste, akkor hozzánk intézett szavaiban a régi emlékeket mindnyájunk szívét megrendítőleg elevenítette fel; egyaránt szent ihlettel teltek el e város polgárai a nagy szellem iránt, a kiből most a szabad eszmék legvilágítóbb szövétnékét, e hazá legnemesebb fiát, ki a magyar nemzetnek a művelt világ előtt hirt, nevet, becsületet, tiszteletet szerzett és Önök a szerető édes atyját vesztették el!

Az ő élete az egész nemzeté volt, halálának gyászában, a mindnyájunkat átható fájdalomban, Debrecen sz. kir. város polgárai legmélyebb részvétük kifejezését ohajtották e sorok által Önök előtt nyilvánítani; s Önök, ha ily csapásnál enyhítésről szó lehetne, keressenek vigasztalást a gondolatban, hogy könnyeik közé, pártkülönbség nélkül egy nemzet részvét-könnyé vegyül!

Ke't Debrecen sz. kir. város, bizottsági közgyűlésének 1894. évi márc. 21-ik napján tartott üléséből.

szetnek édes gyermekei, a nagy, hatalmas csilágu szemeket szerették és ezek szolgáltak nevezetes dísznevekül: az „ökörszemű”, „bagoly-szemű”, legelőkelőbb Istennők számára. A 14-ik és 15-ik század festői úgy tették angyalaikat és szentjeiket égesebb kinézésűekké, hogy szemekben a fehéret tulnyomólag tüntették fel!

A szemnek a színe legelső, a mi felöltik. Hogy melyek a legszebb színű szemek a felett még sokáig fognak vitakozni Amor hívei! Szép, kék, mint az ég! — mondja az egyik. S bizonyára szépek is amaz édes kék talányok, ama gyöngéd varázsszal, melyet azurkékjök magában rejt. Kiváló bájjal, különösen varázsszal bírnak az ibolya — és nefelejtsszemek és nem egy költői lélek örököltette meg azokat!

Kevésbé vonzóknak találja valaki a fekete szemet? — Nem elbájos, nem elvarázsoló-e a fekete szem sötét finom iveretével, a mely föltötte trónol, elbódító-emésztő tűzével, mely a szemgolyókból a bársony fátyolon alól kivillámlik? Éppen a fekete szemek azok, a melyeknek pokoli tüze oly sajátosan hat bizonyos erős szívre! Tüzesek, mint a parázs, feketék, mint az éjszaka — mondja a népnyelv. Bogárszemekről, kőkényszemekről — zengedez a költő s ezek azok, melyek emésztő tűzökkel, lángoló fényökkel, ki nem puhatolható sötétségükkel ellenállhatlan hatást gyakorolnak.

Hát a barna szempárra ki tudna nehezíteni, midőn ez a félénk özike tekintetével benünket érint és az árayékoló szempillák alól oly kacéran, oly vidáman reánk tekint!

A szürke szemeknek, szenvedélyes fellángolásukban, szintén vannak imádói. Szerintem igaza van az olasz költőnek, ki ugymond: „Barna, zöld, fekete, kék szemek — Ezek kö-

zül legbájosabbak, — azok, melyek szívhez szólanak.”

A szem színéről szép tulajdonosnője jellemre is lehet következtetni: Szürke szem — ravasz szem; Szeszélyes családok — a barna szempárok; A szemek kékje — nőnek hűsége; De a fekete szem ragyogása — mint Isten utjai. — Homályos, sötét pillantása!

Eszményileg vannak „beszélő szemek” a melyeknek egyetlen egy tekintete sokszor érzékenyebben talál, mint azt sok beszéd tehetné. Vannak „nevető szemek”, a melyek vidámságot és kedvet tükröztenek vissza; ki ne merülne el szívesen az életkedve zavartalan forrásába?! Vannak „okos szemek” melyeknek szelid sugarai az alkonyi naptól látszanak kőcsönözött-knek. Általában a szemek kifejezése az, a mely nekik szépséget, esodálatos varázst kölcsönöz. Legszebbek azok a szemek, a melyekből a szerelem reánk mosolyog; csillagok azok, a melyekből a szerelem legédesebb nyelvén lehet olvasni s a ki egyszer ily szempár jékői között találta magát, bizonyára igazat ad azon kijelentésnek, hogy a szemben tükröződnek vissza a szív érzelmeit.

Lezmegyerőbb szem az mely együttérzés és fájdalomtól áthatva könnyárban uszik: legelragadóbb, mely nemes gondolatok és magas eszmék istenies visszfénye!

A szem isteniessége nem villámainak tüze, hanem könyeinek vizpróbája által ismertetik meg. Ha szép nő szemé ég, minden férfi rögtön tüzoltóvá lesz és neki rohan a lángnak; — de ha könnyár borítja szemét, alig találkozik, ki mentő készülékekkel sietne segítségére.

A debreceni függetlenségi és 48-as párt részvét-felirata Kossuth Lajos családjához, a mely következőleg hangzik.

Méltóságos

Kossuth Ferenc urnak

Turinban.

A halhatatlan — a feledhetetlen ősz vezér mondá: „Debrecen a magyarság és az ország szíve!”

Ő mondá, arról a városról, melynek főegyházában imádott Hazánk függetlensége kimondatott . . .

És e „szív” most a pótolhatatlan csapás sulya alatt fájdalomtól remeg. Gyászol, lélekben és igazságban, gyászol ő Debrecen ezernyi polgársága.

A főegyház „Rákóczy harangja”-nak hatalmas szava zengi át a léget; mély zuga visszhangzik szívünkben. Zokogásunk, jajgatásunk érzete vegyül a függetlenség templomában a zúgó érc nyelv zengésével, me tlehullott Magyarország egéről a legfényesebb, eszményi tisztaságban ragyogó csillag . . .

Nagy Istenünkhez tért a legnagyobb Magyar. A nemzet vezére elköltözött. . . .

A debreceni függetlenségi és 48-as párt mély gyászában alólítottakat bizta meg, hogy pótolhatatlan vesztésünk felett érzett kegyeletteljes részvétét tolmácsoljuk a Halhatatlannak, a szent Kossuth Lajos családjá előtt.

E fájdalmas, szomoru kötelesség adja kezünkbe a tollat, hogy feliratunkkal oda járuljunk, hol az égő seb legmélyebben vérzik, hol a gyász a legszentebb: hogy felemeljük könyv-áztatta arcunkat Fiaihoz . . . kik az Ő hazafiai dicsőségének örökébe lépnek.

Hogy felemeljük azokhoz, kikre remény-nyel és bizalommal néz a magyarság!

Óh! legyen áldott az Ő szent emléke. Legyen áldott szerető családja! . . .

Debrecen sz. kir. város függetlenségi és 48-as párti polgársága bü marad az Ő eszméjéhez! az egyenlőség, testvériség, szabadság magasztos zászlajához, melynek hívebb, méltóbb s lánglelkűbb vezére nem volt s nem leend.

A debreceni függetlenségi és 48-as párt összes polgársága egy szívvel, lélekkel os tozik a nemzeti gyászban és hódolattal járul Kossuth Lajos a nemzet vezérének Fiai és fennkölt szellemű Órangyala elé, kegyeletének, fájó részvétnének kifejezésével.

Áldás! . . . áldás! Magyarország kormányzójának a megdicsőült Kossuth Lajosnak feledhetetlen emlékére.

Mély tisztelettel vagyunk

Debrecen, 1894. március 21.

Jeney Miklós,

jegyző.

Kertész János.

a debreceni függetlenségi és 48-as párt elnöke.

A debreceni függetlenségi és 48-as párt intéző-bizottsága a következő kérvényt intézte a képviselőházhoz:

Mélyen tisztelt képviselőház!

Az a lesújtó fájdalom, mely Istenünk kifürkészhetetlen végzése folytán nemzetünkre nehezedett, midőn a mai alkotmányos Magyarország megtereintője, az érdemeiben halhatatlan s hazaszeretetében a sűrű rendületlen nagyság: **Kossuth Lajos**, a legnagyobb magyar, örök álomra hunyta le egy hosszú életen át mindig hazája boldogulására vigyázó szeméit: ez a lesújtó fájdalom — bár szavakat is alig bírnunk találni érzelmeink hü tolmácsolására — elodázhatlan szent kötelességünké teszi, hogy az ország törvényhozása elé járuljunk az alább kifejezendő kéréseinkkel, esedezván, hogy a nemzet leghívebb fia iránt az országnak soha eléggé le nem róható háláját kifejezésre juttatni méltóztassék.

Kérjük ennélfogva hogy:

1. **Kossuth Lajos a nemzet hallójának** nyilvánítások s mint ilyen az állam költségén haza hozások és az ország fővárosában a nemzet méltóságának megfelelő módon temettessék el.

2. **Kossuth Lajos** érdemei törvénybe iktattassanak,

Kossuth Lajos emlékére az ország fővárosában az állam költségén szobor állíttassék.

Kérésünk indokolását az egyetemes nemzeti gyász közepette a nemzet képviselői előtt mellőzzük, mert tudjuk, hogy az millió szív egyező érzését, millió agy hü meggyőződését juttatja kifejezésre.

Mély tisztelettel — a debreceni függetlenségi és 48-as párt intéző bizottsága. Debrecenben 1894. márc. 21.

Dr. Nagy Zsigmond
jegyző

Kertész János
elnök

A debreceni ev. ref. egyháztanács holnap d. e. 11 órakor közgyűlést tart, melynek tárgyai lesznek a **Kossuth Lajos** haláláról folytatandó intézkedések.

A debreceni függetlenségi párt indítványát a képviselőház holnapi rendkívüli ülésén Thaly Kálmán, az I. választókerület képviselője fogja letenni a ház asztalára.

A debreceni függetlenségi kör szintén küldi koszorút **Kossuth** ravatalára a temetésen képviselői fogja magát. A kör e tárgyban ma délután választmányi ülést tart.

A város részvétirata.

A tegnapi városi közgyűlés jegyzőkönyvét ma délelőtt hitelesítették gróf Dégenfeld József főispán elnöke alatt. A hitelesítő közgyűlésen a tanács tagjai közül jelen voltak Márk Endre és dr. Bakonyi Samu. Ugyanekkor megállapították, illetőleg elfogadták a **Kossuth** családhoz intézendő részvételi szövegét, melyet **Vértessy István** főjegyző terjesztett be a ma fentebb közlünk. A közgyűlés által a tanács biztatván meg azzal, hogy **Kossuth** temetésére küldöttséget alakítson, megbeszélte azt is, hogy ha Turinban lesz a temetés 3. ha Budapest 9 tagú küldöttség képviselje Debrecen. Első esetben egy tanácsbeli tisztviselő, **Ábrahám László** t. főügyész s egy-egy bizottsági tag a szabadelvű és a függetlenségi pártokhoz tartozók közül alkotja a küldöttséget. Utóbbi esetben a tanács és a két nagy politikai párt 3—3 egyénnel lesz képviselve.

Hajdúvármegye Rásó Gyula kir. tan. és alispán tegnap Hajdúmegye nevében távriatlag felkerlte Helyi Ignác osz. képviselőt, hogy **Kossuth Lajos** ravatalára díszes koszorút helyezzen. Az alispán továbbá szombaton d. e. 10 órára a vármegye bizottsági tagjait a megyeház nagy termébe összehívta a további teendők megbeszélése céljából.

A tanuló ifjuság. A debr. ev. ref. főiskola hittanszaki növendékei ma délelőtt elhatározták, hogy a gyászoló családhoz részvét- táviratot intéznek a ravatalra koszorút helyeznek a következő felirattal: „A testvériség bajnokának — a debreceni hittanhallgatók.” A jogászok pompás koszorúja fehér szalagján a következő felirattal: „Az alkotmány ujjá teremtőjének — a debreceni jogakadémia polgársága”, továbbá a kollégium összes tanulóit által megrendelt gyönyörű koszorú, nemzeti színű szalagján: **Kossuth Lajosnak** — a debreceni kollégium ifjusága” felirattal, — már a Kernáts temetkezési intézetének kirakatában pompáznak, s ma elküldetnek. — A gazdasági tanintézet hallgatói ma délelőtt Szentkirályi Kálmán segítő-egyesületi elnök elnöke alatt értekezletet tartottak, melyen a gyászkarzalag viselését ők is elhatározták és a kitett íven történt aláírásokban hirtelen összegyűlt 100 frtból egy pompás koszorút készítettek, 50 frtot pedig a debreceni **Kossuth szobor** alapjára fordítanak. — A főiskolai ifjuság a koszorúra begyűlendő összeg fölölését szintén e célra fogja adományozni.

A kereskedő ifjak társulatának elnöksége a következő gyászkeretes felhívást adja ki:

Kedves pályatársak!

„Szívünk elszorul, a toll reszket kezünkben, mldön ama felhívást intézzük hozzátok, hogy nemzetünk nagy hallottja, a mindnyájunk által forrón szeretett, imádott legnagyobb magyar **Kossuth Lajos** a magyarok e féltésének emlékezte iránt rójuk le a kegyelet adóját, viseljük gyászjelvényt. Legyen e gyászjelvény kabátunk lenyuló gallériján keresztül tűzött fekete szalag és ezt legalább egy évig viselni hazafias szent kötelességteknek ismerjétek. Debrecen, 1894. március 21.

Gyenes Lajos, Bárdos Géza,
egyes. elnök. egyes. alenök.

— **Hadház** községi előjáró-ága — mint érte-ülünk, — koszorút és képviselőt küld **Kossuth Lajos** temetésére. Hasonló módon osztozik a nagy nemzeti gyászban Hajdúmegye többi községe. A középületekre, körhelyiségekre zászlót tűztek ki s harangok zugása hirdeti a legnagyobb magyar halálát.

Helyi hírek.

— A „**Debreceni Ellenőr**” ma reggel külön teljes kiadásban jelent meg s ezuttal veszik olvasóink a lapnak ma már második rendes kiadását. Jól eső elismerés jutalmazza az általunk teljesített hirlapirói munkát. A közönség ezrével kapkodja el a „**Debreceni Ellenőr**” példányait, mely épp azon színvonalán igyekszik állani a nemzet gyászának s a **Kossuth Lajos** halálával egybefüggő eseményeknek, mint a fővárosi sajtó. A fővárosnak és a vidéknek ide ezrével küllött összes lapjai rögtön a gyászhírvétele után nagy, külön kiadásokban jelentek meg, mert a hirlapiró — ha csakugyan annak való — tartozik erőt venni egyéni érzelmei s nyugtani közönségének mindazt, a mi a helyzet fő momentumait képezi.

— **Országos gyűlés Debrecenben** Az országos malomszövetkezet áprilisban tartja gyűlését, a melynek színhelye ezuttal Debrecen lesz. Az **István gőzmalom** már megtette előkészületeit a közgyűlés és **Burghardt** elnök, főrendiházi tag fogadtatására.

— **Isteni tiszteletek.** A holnapi nagy pénteki ünnep alkalmából a ref. templomokban a következők mondanak hitzónoklatokat. Délelőtt: a nagytemplomban **Dicsőfi József**, a kis templomban **Tóth István** s. lelkész, az új templomban **Könyves Tóth Kálmán**, az ispotályi templom an **Csapó Péter** lelkészek. Déután a nagy templomban **Kovács Emil**, a kis templomban **Mindszenti Imre** s. lelkészek, az új templomban **Csutoros Albert**, az ispotályi templomban **Balthazar Dezső** 4. é. theologusok, mint legátusok.

— A szent-annai róm. kath. templomban holnap reggel 9 órakor csonka mise, melyet dr. **Wolafka** Nándor v. püspök végez, mise a t a t a passiót énekelik. A passió éneklésében részt vesznek: **Gromantik Mihály** dohánnyári tisztviselő (Evangélista), **Szaic Sándor** (Pálátus és Judás), **Cziffer Nándor** (Krisztus) és a debr. deleglet tagjai közül többen mint nép. — **Ugyanezek** éneklék nagy szombaton délután az „**Exsurge**” és a „**Tantum ergo**” kezdetű énekeket. — 10 órakor oltári szentség kitétele az ut koporsójába, mely után egyházi szent beszédet tart dr. **Wolafka** v. püspök. Keresztimádás. D. u. 3 órakor gyászszolozsmák **Jeremiás** siralmaival 5 óráig. Az ág. ev. templomban **Materny Lajos** lelkész végzi az istenitiszteletet. Ugyancsak a róm. kath. templomban nagy szombaton reggel 6 órakor tüzszentelés, husvéti gyertya szentelés és keresztút szentelés. 9 órakor nagy mise, melyet dr. **Wolafka** püspök végez. **Gloria** kor a harangok megszólalnak. Délután 5 órakor zsoltár éneklés a

feltámadásig, mely jó idő esetén körmenettel végződik.

— **Az „István” gőzmalom elismerése.** Az **István gőzmalom-részvénytársaság** tegnap tartott igazgató-ági gyűlésében egész csöndben szép ünnepély folyt le. Ez alkalommal ugyanis a társulat érdemduz pénztárnoka, **Tikos István** urnak a március 18-iki közgyűlésen megszavazott 500 forint jutalom átadatott. Az igazgatóság elnöke **Sesztin** a **Lajos** a jubiláló pénztárnok érdemeit szép alkalmi beszédben méltányolván, az említett összegén kívül még előismerő okmányt is kézbesített **Tikos István** urnak, azon óhajta fejezvéen, hogy még számos éveken keresztül tantoríthatlan hűsége és szorgalma által mint eddig úgy ezután is mintaképe legyen többi tisztársainak. Miután még **Zádor Lajos**, **Szabó Kálmán** és **Mayer Emil** ügyvezető-igazgató adtak hasonló módon kifejezést **Tikos István** érdemei és személye iránt érzett nagybecsülésüknek, a jubilációs pedig a részvénytársaság és igazgatóság jóindulatáért köszönetet mondott, a szívélyes jellegű ünnepély véget ért.

— **Tanítók jubilálása.** A „**Göncy-egyesület**” f. hó 27-ikén d. e. 11 órakor a város háza nagy tanácsstermében öt, félszázadot meghaladó munkásság után nyugalomba vonult tanítóknak, névszerint: **Bagi László** kabai, **Bodnár János** nádudvari, **Domokos Lajos**, **Szabó József** és **Tóth Lajos** debreceni tanítóknak tiszteletére ünnepséget rendez, melyen való megjelenésére az egyesület összes tagjai, valamint a nagy közönség ez uton tisztelettel meghívotnak. (Külön meghívók nem küldetnek.) Egvuttal tisztelettel felkéretnek azok, kik a jubilálódók tiszteletére tervezett díszében részt venni szándékoznak, hogy a **Szent-Királyi Tivadar** ur üzlethelyiségében kitett íven tájékoztatás végett aláírni sziveskedjenek. A teríték ára 1 frt. — Az elnökség.

— **Halálozás.** A köztisztviselőnek örvendő **Gaszner** családnak gyásza van, a mennyiben egy ifju és remény teljes tagja, **Gaszner Pál** 32 éves korában elhunyt. A családi gyászjelentés így hangzik:

„**Gaszner** Emma férjével **Jakó Jenő**vel, **Ida** férjével dr. **Borbély Imré**vel, **Béla** és **Margit** u y a magok, mint a rokonok nevében is bánatos szívvel tudatják a forrón szeretett testvérnek, sógornak és rokonnak néhai **Gaszner Pálnak** életének 31-dik évében, hosszas és kínos szenvedés után folyó hó 21-dikén esteli 1/8 órakor történt győzölés elhunytát. Megboldogult kedves halottunk földi maradványai folyó hó 24. d. e. 1/11 órakor fognak a **Miklós** utcai 2079 sz. háztól a róm. kath. szent. egyház szertartása szerint a szent-anna utcai sírkertben levő családi sírboltba örök nyugalomra tételni. Az engesztel. szentmise áldozat Ápril. hó 4 reggel 9 órakor fog az egek urának bemutatni. Debrecen 1894. Márc. 22. Áldás és béke lengjen porai felett.”

— **A kereskedelmi betegsegélyző** Egyesület hivatalos irodáját a keresk. Akadémia háznagyi hivatalába tette át.

— **Az „István” gőzmalom elismerése.** Az „**István**”-gőzmalom elhatározta, **Csánák József** és néhai **Szabó Lajos**, nagyérdemű két alapítójának arcképét lefestetni. A képek elkészítésével **Kovács János** tehetséges ifju festőnket bízzák meg.

— **Egyház.** A debreceni ev. ref. egyház tanácsstermében e hó 24-ik napján d. u. 3 órakor iskolaszéki ülés tartatik. Tárgy: folyó ügyek.

— **Hajdu-Sámsonban** közelebből az egyháziasságnak szép jelei mutatkoznak az ottani ev. ref. egyház körében, amennyiben **D. Varga Ferenc** orgonára, **Goda Sándor** templomkerítésre 1000—1000, **Kiss Sándor**, Debrecenben takarékpénztári eljáró gyanánt alkalmazott h.-sámsoni illetőségű polgár, a templom restaurálására 10 frtot adakoztak, — megiegyezendő, hogy mind a hárman egyszerű polgárok. — **Március 15-én** az ottani olvasóegylet táncmulatsággal egybekötött felolvasó estélyt rendezett, melyen **Bészler Imre** ev. ref. lelkész tartván rövid alkalmi beszédet, utána **Csik** y **Lajos** theol. tanár tartott felolvasást. Az estély tiszta jövedelme, 38 forint a felolvasó tanár előlegesen kifejezett óhajtásához képes a debreceni egyetem javára fordítottik.

Táviratok.

(A „Debreceni Ellenőr“ s. tudósítójától.)

Budapest, 1894. márc. 21.

Kossuthot haza hozzák

— Érk. d. e. 11 órakor. —

A függetlenségi párt Kossuth családjától sürgönyt kapott, amelyben a család kijelenti, hogy az **elhunytat neje és leánya hamvaival együtt haza hozni akarják**, hogy Magyarországon földjében aludják örök álmukat.

Az egyetemi ifjuság gyásza.

— Érk. déli 12 órakor. —

Az egyetemi ifjuság rendkívül népes gyűlésben elhatározta, hogy **nyolc napig tartó mély gyászt** visel Kossuth-ért. A nagy hazafi holttestének haza szállítására ezer tagu bizottságot alakít, mely Turinba megy. Kossuth koporsóját Turinból elkíséri az ő házi orvosa is Basso doktor.

A képviselőház holnapi ülése.

— Érk. d. u. 2 órakor. —

Budapest közönsége, úgy mint az egész országban rendkívül nagy izgatottsággal várják a képviselőház holnapi ülésének Kossuth Lajos temetésére és megőrkítésére vonatkozó határozatokat. Valószínű, hogy a határozat egy értelműleg hozatik meg. A ház elnöke a házszabályok értelmében a következő képviselők beadott óhajára hívta össze az ülést: Justh Gyula, Szederkényi Nándor, Bartha Miklós, Illyés Bálint, Havivár Dániel, Beniczky Miksa, Szemeré Huba, Szinay Gyula, Szacsavay Sándor, Putnoky Mór, Bodá Vilmos, Vétsey Eadre, Molnár József, Rigó Lajos, Konkoly József, Szalay Károly, Mülek Lajos, Kapotsffy Jenő, Kemény Pál, Várady Károly, Mérey Lajos, Noszlopy Gyula, Holló Lajos Papp Elek, Meskó László, Bakó István, Hoitsy Pál, Thaly Kálmán. A képviselők távirati uton értesültek az ülés megtartásáról.

Tüntetés a nemzeti színház ellen.

— Érk. d. u. 2 ó. —

A főváros közönsége rendkívül el van keseredve a nemzeti színház ellen, a miatt, hogy mikor az egész főváros csaknem minden épülethez gyászlobogó leng, a nemzeti színház, mely pedig nemzeti közadakozásból épült, a nagy nemzeti gyász közepette nincsen gyászlobogó. A közönség tüntetni készül a nemzeti színház ellen.

A főváros és Kossuth.

— Érk. d. u. 3 ó. 15 perckor. —

A főváros igen népes közgyűlésen tárgyalta tegnap azt az indítványt, hogy küldöttséget meneszsen Turinba, s határozza el, hogy Kossuth holtteste **haza szállíttassék s a város költségén a Kerepesi úti sirkertben temetessék el.** Számára ugyanott a város diszes mausoleumot építtessen és szobrának felállítására nagyobb összeget szavazzon meg s az országos gyűjtéseket ezzel megindítsa.

A közgyűlés ez indítványokat elfogadta.

Vegyes hírek.

* **Lábmosás az udvarnál.** A nagy-esütörtői szokásos lábmosást, mint minden évben az idén is megtartják. Tizenkét öreg férfi és tizenkét öreg nőn kellene végezni a lábmosást de a nők lábmosása elmarad, mert a királyné a Rivierán tartózkodik. A szokásos ajándékot azonban a kijeölt tizenkét asszony is megkapja. A kijelölt huszonnégy öreg összes életkora 2184 év. Van közöttük egy **161 éves** férfi és egy éppen ilyen idős nő.

* **A király a bécsi nemzetközi képzőművészeti kiállításán.** A király tegnap megnézte a bécsi „Kunstlerhaus“-ban a képzőművészeti kiállítást, a hol két és fél óráig időzött. Nagy elismeréssel nyilatkozott a különböző osztályokról és örömet fejezte ki, hogy a külföldről a kiállításon oly sokan vettek részt. Különösen dicsérőleg nyilatkozott a magyar osztályról. Kísérője előtt megjegyezte: „E képek közül már sokat ismerek a budapesti kiállításról; az egész osztály igen válogatott művekből áll, látom, hogy kiváló művészek vettek részt benne.“

* **Baromfiak lelése.** A franciák egészen más módon ölik a baromfiakat, mint mi. A szakácsné fölnyitja a tyúk, kácsa, vagy pulyka csőrét és egy keskeny késsel mélyen belevág az aldozat torkába. Így a hátgerincet metszik át, a halál rögtön bekövetkezik és az állat egy pillanatig sem kinlódik. A baromfit aztán, míg teste meleg, rögtön megkoppasztják és egy szögbe akasztva teljesen el hagyják vérzeni. A baromfi pecsenyéje így sokkal izesebb.

* **Egy Faraó kincse.** Tudvalevő, hogy a régi Faraókat úgy temették el, hogy viaszpólyák alá, néha testök belsejébe, óriási kincseket rejtettek el, amelyek most lassankint mind napvilágra kerülnek. Most ismét egy Faraó mumijára akadtak, — mint Kairóból érkezett hírek jelentik — a Daschur piramisokban. A Faraó neve II. vagy III. Usestesen. A kincset, melyet a mumia belsejében találtak, masszív aranydarabokból álló dísz tárgyak képezik, amelyeket roppant nagy értékű igazgyöngyök és drágakövek díszítenek.

Közönség köréből.*

(Nyilvános köszönet.)

Felédhetetlen jó édes anyáknak néhai özv. Vetéssy Mihályné asszonynak elhunytá alkalmából roko ok, jó barátok és testületek a részvétnél oly sok megható jelét tanúsították és az sajnó szívünkre oly gyógybalzsamként hatott, hogy ezért kötelességemnek tartom ez uton is hála köszönetemet kifejezni úgy a magam, valamint testvérem nevében is.

Debrecen, 1894. március 22.

Vetéssy Béla.

* E rovatban közöltékért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

A kis latri huzásai.

— Március 22-én —

Prága	86.	35.	13.	40.	38.
Lemberg	1.	49.	45.	57.	5.

Közgazdaság.

Debreceni piac. Március 20. heti vásárlásában gabona neműek közül piacra került búza 204.00 mm. 7.00—6.90—6.60 frt kétszeres 189 mm. 6.00—5.60—5.50 forint rozs 179.00 mm. 5.00—4.90—4.80 frt. árpa 187.00 mm. 6.00—5.80—5.70 frt. zab 199.00 mm. 6.80—6.70—6.60 frt, tengeri új 272.00 mm. 4.40—4.20—4.10; ó tengeri — frt, köles 4.50 — frt — köleskása 9.00 frt, burgonya 2.00 frt. Széna, 100 kilónként, I. r. 2.60, II. r. 2.40. montiszt 14.00, zsemleliszt 12.00 frt. Ló felhajtattott 1050 darab, elkelt 342 db. Szarvasmarha felhajtattott 1390 darab, elkelt 539 db. Sertés felhajtattott 6090 db. elkelt 1970 db. Sovány sertés páronként 6—12 hónap 20—26 frt, 12—18 hónapos 30—36 frt, 18—24 hónapos 40—46 frt, öreg sovány 50—66 frt. Kővér sertés kilója 42—46 kr. 100 kiló u. szalonna 46—48 frt, szalonna sóltan — frtj üzletirányzat élénk.

„Csokona“ nyomda és kiadó r.t. nyomása. 1894

1 hektoliter ó-hegyi bor 34—50 frt. 1 hekt. új-kerti bor 24—32 frt.

Husárok: marhahús kilója 42, 44, 48, 52, 54, 56 (kóser) 60 kr. Borjú hús 54—60 kr, sertéshús 48—56 kr. Juh hús — kr.

Érték-tözsde.

(A debreceni „közgazdasági bank részvénytársaság“ közlése 1894. márc. 12-án.)

Államadósság:

Magyar aranyjárdék 4%	—	—	118.10	118.60
„ vasuti beruházási kötvény 4 1/2%	—	—	126. —	127. —
„ koronajárdék 4%	—	—	95. —	95.50
„ regále váltásági kötvény 4 1/2%	—	—	100.50	101. —
Oszták aranyjárdék 4%	—	—	1.9.25	119.75
Egységes állam kötvény 4 1/2%	—	—	95. —	95.50
Tisza-szegedi 4%-os nyeresémsorsjegy	—	—	141.50	145.50

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	—	—	440. —	446.50
Oszták hitelbank részvény	—	—	367.75	368. —
Magyar ipar- és kereskedelmi bank részv.	—	—	113. —	114. —

Sorsjegyek:

Magyar jelzálogbank 4%-os sorsjegy	129.50	130.50
Oszták földhitel sorsjegy 3%-os	115. —	116. —
Magyar vöröskereszt sorsjegy	—	13. —
Oszták „ „	—	19. —
Olasz „ „	—	13. —
Bazilika sorsjegy	—	10.50
Jó-szív „ „	—	3.30

Pénzüemek:

Cs. és kir. arany	—	—	5.77	5.90
20 márkás arany	—	—	12.18	12.22
20 frankos arany	—	—	9.88	9.92
1 font sterling	—	—	12.44	12.49

Budapest-kőbányai sertéskereskedelmi csarnok.

Március hó 20. Hizott sertés árak:

I. Magyar első rendű: Öreg nehéz (páronként 400 klg-ra felüli súlyban) 50.—51. kr. Öreg közép (páronként) 300—400 kilogramm súlyban 50.—51. kr. Fiatál nehéz (páronként 320 kilogramm felüli súlyban) 53.5—4 kr. Fiatál közép (páronként 251—320 kilogramm súlyban 51—52. kr. Fiatál könnyű (páronként 250 kgm. terjedő súlyban 50.5—51. kr. II. Magyar szedett: Nehéz (páronként 280 klg. felüli súlyban) 49.—50 kr. — Közép (páronként 220—280 klg. súlyban) 49.5—50. kr. Könnyű (páronként 220 klg. terjedő súlyban) 49.—50. kr. A hizott sertés üzlet irányzata: változatlan.

Szerkesztői posta.

Eltha Ne kívánja tőlünk, hogy a nemzeti gyász percében konvencionális tárgyak felett csevegjünk. Lelkes honleányra most egy illiket és nem illiket ösmerünk el: részt venni abban, vagy csak könnyelmű mosolyal is megháborítani azt a nemzeti gyászt, melyet a rémes turini tragédiát költ fel ország- és világszerte!

Ér-Mihályfalva. A vigami tudósítás bizony elmarad. Nem igen tudott még akkor, a mikor beküldötte, a közbejött gyászestéről!

Gamma. A var eket sem most, sem később nem fogjuk közölni.

Divéki. Kérjük.

M. F. Csupán a lusta tehetetlenség és bambairigység vélekedhetik úgy, hogy a mi tevékenységet lapunk Kossuth emlékének dicsőítésére és gyászának méltó tolmácsolására kifejtett, az üzleti vagy reklám-célok-ból történt. Megközelítőleg sem folyt be az az összeg, melybe a „Debreceni Ellenőr“ külön kiadásai kerülnek, de azt hiszik, hogy e nagy gyászestettl szemben **nem lehet, nem szabad]kevesebbet tenni**, mint a mivel közönségünk elő mi léptünk. Azért tehát legyen nyugodt: egy józan goodolkozású és tisztességes ember sem vélekedhetik másképpen a mi akciónkról, mint úgy hogy Kossuth emlékének és a közönségérzületének tartoztunk ennyi pietással.

V. I. A hibás sorokat javítsuk ki? Az egész vers egy nagy hib. lenne Kossuth emléke iránt.

Kiadó és laptulajdonos:

„Osekonai“ nyomda és kiadó r.-t.

Felelős szerkesztő:

Komlóssy Dezső.

Előfizetési árak:

Évesz évre 10 frt -- kr.
Félévre . . . 6 " -- "
Negyedévre 2 " 50 "
Egy hóra 1 " -- "
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik mindennap,
vasárnap kivételével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPART KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség:

és

Kiadóhivatal:

Fő. piac, Simonffy-ház
a városházával szemben.

Hirdetések a legmérsé-
keltebb árszámítás me-
lett vétetnek fel.

Kossuth Lajos halála.

(A „DEBRECENI ELLENŐR“ legújabb táviratai, saját tudósítónktól.)

Budapest, március 23.

Mikor hozzák haza Kossuthot?

Érk. reggel 9 órakor.

A temetést rendező fővárosi nagy bizottság Gerlóczy Károly polgármester elnök-
letű alatt ülést tartott. Az elnök sajnálattal jelentette, hogy a családtól Turinból még
eddig Kossuth hazaszállítására vonatkozólag válasz nem érkezett.

Hegedüs Sándor indítványozza, hogy a holttestet az **akadémiában** vagy
a **muzeumban** állítsák ravatalra.

Polonyi Géza azt az indítványt teszi, hogy Kossuth családját meg kell nyug-
tatni az iránt, hogy **neje és leánya hamvait** is haza hozatja a főváros. Az
ország határánál a drága hamvak fogadására öt tagu küldöttség bizassék meg.

Némi vita után elhatározták, hogy a halotthozó külön vonat a nyugoti pálya-
udvarba érkezzenek.

A holttest Turinból protestáns szertartás után kedden indul s
csütörtökön — március 29-én — délután három órakor érkezik
Budapestre, hol a temetés vasárnap délelőtt tíz órakor kezdődik.

A koporsót Velencén és Fiumén keresztül hozzák haza, mert elakarják kerülni
Ausztria területét.

Kossuth családja hazajön.

Érk. d e 9 óra 30 perckor.

Ruttkayné hazajön és itthon is marad. Kossuth Ferenc és Lajos Tódor
szintén hazajönnek, itthon megfognak telepedni és belépnek a magyar állam kötelékébe.
Ruttkayné tavasszal költözik állandóan Budapestre. A család elkíséri a koporsót Buda-
pestre.

B a s s é doktor, ki igaz, fiui önfeláldozá-sal ápolta Kossuth Lajost, szinte bejön Magyarországra és itt fog megtelepedni,
hogy legalább olykor-olykor kisirhassa magát annak asirján, kit annyira szeretett.

Tüntetések a nemzeti színház előtt.

— Érk. éjjeli 12 órakor. —

A függetlenségi párt ma este a nemzeti színház előtt
cédulákat osztogatott, felszólítva a közönséget: ne menjen a
színházba. Félhétkor óriási tömeg egyetemi ifju foglalt állást a
színház előtt, melynek kapuit sokáig zárva tartották. Mikor
végre felnyitottak, zajos kiáltások hangzottak:

Gyalázat!

Ezalatt a színészek megkezdték az Iskarioth előadását, dacára,
hogy a színház teljesen üres volt. Odakünn a zaj
egyre nőtt; egyszerre az ifjuság fekete zászlót kerített, melyet a tö-
meg dörgő éljenzéssel fogadott. Következő percben, vagy kétszázan
berontottak a zászlóval, hogy kitűzzék, de nem tudták, mert
minden ajtót elzártak az emeleten.

A rendőrség az ifjuság után rohant. Chudy kapitány és egy
közrendőr k a r d o t r á n t v a szoritották kifelé az ifjuságot,
mely sikerült is, a zászlót elvették.

Mikor a színészek a berohané ifjakat látták, kik a szín-
padra kiáltották:

Hagyják abba a játékot! visszamentek a színpadok
mögé s a függönyt leeresztették.

Bercsényi, Egressy kijelentették, hogy **nem játszanak.**

„Mint szolgák játszunk; mint magyarok nem!”
Ez alatt az ifjuság új fekete zászlót szerzett. Valaki har-
sány éljenzés mellett felkuszott az üveg fedelű tornác tetejére s
s p á r g á v a l a zászlótoda erősítette.

A rendőrség nem is próbálta ezt megakadályozni.

Később lovas rendőrök érkeztek, kiket abecugolva fogadtak

Az elégetett Pester Lloyd.

— Érk. este 7 óra 40 perckor. —

Szabadkán a Nemzeti kávéház vendégei a Pester Lloyd tegnapi számát elégették, mert Kossuth halálhírét nem nagygyászkeretben hozta.

Gyász istenisztelet szabad ég alatt.

— Érkezett este 8 óra 20 perckor. —

Szegeden az evangélikus templomban gyász isteniszteletet akarnak tartani, de a templom szűk volta miatt szabad ég alatt tartják.

Részvétiratok.

— Érkezett reggel 9 óra 40 perckor. —

A gyászoló családhoz Turinba rendkívüli tömegben érkeznek a részvétsürgönyök.

Messina, Rovigo, Livorno, Nyiregyháza, Nyitra városoktól, a turóci magyaroktól, velencei irredentistáktól, a nagyváradi 48-asoktól, a budapesti ipartestülettől, a debreceni ifjúságtól, Mac Veagh amerikai nagykövettől, Carsi admiraltól, Brinn, Zanardelli miniszterektől, Semola szenátor híres orvostól és több olasz képviselőtől és szenátortól ment részvétsürgöny.

Nápoly város tudatja, hogy küldöttséget meneszt Turinba.

Türr tábornok megérkezett s a temetésig itt marad.

A turini evangélikus lelkész tegnap felment s Ruttkaynéval sokáig imádkozott a megboldogultért.

Brescia város Gerlóczy budapesti polgármesterhez részvétiratot intézett Kossuth halála felett.

A turini halottasházból.

— A lapok hírei. —

Debrecen, március 23.

Kossuth Lajos holtteste mellett két fia: Ferenc és Lajos Tivadar virasztott. Basso felöltöztette feketébe.

A család nem intézkedett rögtön a temetés dolgában. Azt hitték, hogy a nagy boldogult talán a végrendeletében intézkedett utolsó pihenőhelyéről.

Sperino és Giacomini tanárok bebalzsamozták és halotti maszkot vettek arcáról.

Kossuth Lajos fekete szalonruhában még fekszik a virágokkal behintett halottas ágyon. Arcán mély nyugalom ül és ezüstfehér haja, mint a glória körüli fejt. Karjai párhuzamosan simulnak testéhez. Réti szobrász levette a nagy halottról a halotti maszkot. Lyka Károly és Lincz Lajos magyar festőművészek vázlatokat készítettek a halottas ágyról és a lakás különböző részeiből.

A család tegnap délben családi tanácsra gyűlt.

A temetésre nézve még nem történt végleges és minden részletre nézve kiterjedő megállapodás; a család azonban ragaszkodik ahhoz, hogy Kossuth Lajos hazája földjében nyugodjék.

A halottasház előtt Turin városának diszorsége áll fegyverben.

A legelső részvétláviratok a következőktől érkeztek Turinba:

Horánszky Nándor, Podmaniczky Frigyes, az Abbaziában tartózkodó magyarok. Továbbá táviratok érkeztek báró Vay Miklóstól, a főrendiház elnökétől.

Olaszország miniszterelnöke Crispi és neje külön-külön részvétláviratot intéztek Kossuth Ferenchez.

Crispi táviratának szó szerinti szövege a következő:

Fájdalommal értesülök kedves atyjának haláláról, kinek dicső multja kitörölhetetlen marad azoknak a szívében, akik a szabadság kultuszát bírják.

Crispiné távirata a következő:

Le mie piu sentite condoglianze. (Legmélyebben érzett részvétemet).

Ma délután leemelték a holttestet a halottas ágyról és koporsóba tették. Azokból a virágokból, melyekkel az ágy tele volt hintve, mindenki eltett egy-egy szirmot, mint szent ereklyét.

Hatszáz magyar érkezett Turinba.

Turin város tanácsa teljes számban megjelent a halottasházban a polgármester vezetése alatt, hogy ezzel a nagy halott iránt érzett tiszteletét kifejezze.

Mélyen megható jelenet volt, mikor a tanács tagjai, élükön a polgármesterrel, körülállották Kossuth holttestét.

A polgármester meghatottságtól remegő hangon mondott beszédet, melyben a város mély fájdalomnak adott kifejezést a fölött az órtási nagy veszteség fölött, mely a magyar nemzettel együtt Turin városát is érte. Az olasz belügyminiszter szívesen megadta az engedélyt, hogy a holttest a halottasházban maradjon mindaddig, amíg a temetés iránt pozitív intézkedés nem történik. Felajánlja temetőhelyül Itália jeleinek Pantheonját.

A beszédre előbb Kossuth Ferenc válaszolt mélyen meghatva. Lajos öcsémnek — ugymond — több joga van a szólásra, mert ő huszonhárom éve turini polgár.

Erre Lajos folytatta a választ következőképen:

Bár sohasem felejttem el szülőföldemet, örömmel vállom magamat turini polgárnak Turin polgársága mindig mély tisztelettel cserélte ki azt a vonzalmat, a melyben Kossuthot hazája is részesítette.

E vonzalom nem lep meg, mert apám teljes életében szabadságra érett férfiú volt, a ki rokonszenvezett az olasz nemzettel, a mely szintén annyira szabadságszerető.

Apámat más ok is fűzte Turinhoz. Mert itt boldog családi életet élt. Itt halt meg az önök városában, amelyhez annyira ragaszkodott, bár gondolatai haza vonzották.

Nem csoda, ha apám és önök között kölcsönös rokonszenv fejlődött ki.

Hiszem, hogy köszönetemet önöknek nemcsak magam és barátaim, hanem az egész magyar nemzet nevében is kifejzhetem.

E beszéd után Helfy válaszolt olasz nyelven, megköszönve Turin város vendégszeretét a halott iránt.

A halottas ház előtt folyton nagy néptömeg áll a legmélyebb esőndben, mintha a halott álmát nem akarná zavarni.

Kossuth Lajos fiai a következő gyászjelentést adták ki:

Kossuth holttestét valószínűleg Velencén és Fiumén keresztül fogják Budapestre vinni, hogy elkerüljék vele Ausztria földjét.

A családi értekezlet eredménye ismeretlen. Mindössze annyi bizonyos, hogy a család tagjai egyetértőleg azt óhajtják, hogy magyar földön legyen a temetés.

Részvétláviratok nemcsak Magyarországból, hanem a világ minden részéből rengeteg mennyiségben érkeznek.

Helfi Ignác, gróf Károlyi Gábor és Eötvös Károly Kossuth fiainak jelenlétében gondosan átkutatta az összes fiókokat és butodarabokat, de nem találtak végrendeletet sem Kossuth által halála esetére tett intézkedést.

A végrendelet még mindig titok. A holttestet a legfinomabb drapp-selyembe fogják burkolni. Ezt a selyemtakarót az erdélyi hölgyek expressz küldik. Bassó a holttestet most preparálja. A takaró megérkezésére várni fognak.

Az egyik látogatónak Kossuth Ferenc a többi közt azt is mondotta volna, hogy ő atyja eszméinek letéteményeseül tekint magát s haza fog jönni, hogy az eszmék szolgálatára szentelje tehetségét és a számkivetésben szerzett ismereteit.

Kü

A m.

irodaja Kos

külön vona

mons — Milá

Velence—

Viteldjakk

90 frt, II.

Az odautaz

Milanóban v

tatik. A ko

dés történt

csak négy

személy he

dött ség

hát, a ki

ten való

lenség

zett ut

venni, a p

helyisé

Az in

szertartás r

elnöksége á

— Ha

nak hire re

felé mély n

szolnak val

ken, a temp

Somos s

gyűlést hiva

azoknak a

am-lyekkel

Lajosnak h

Valószínűl

ával Turin

Hajdu

óriás megd

kete zászló

közygyülés

néve hatá

Kossu

és 1852-be

s z a b a

nagy beszé

egészen e

munkaközb

mester s m

gyászesetrő

mák közt

gyarország

dótt sérgel

számmal j

és Olaszor

I

A d

délután tar

suth Lajos

ezzel a felir

Kossuth La

Ede fűvész

tracénakból

szára fekete

másik fehér

Elhat

ládhoz rész

a következ

„K

A de

tartott gyű

felett fogad

kozatunkat

A pár

is, hogy a

a pártot. H

M á r k En

Különvonat Turinba.

A m. kir. államvasutak városi menetjegyirodájára Kossuth Lajos turini gyászszolgálatára külön vonatot meneszt, mely Prágenhof—Cormons—Milánón át megy és visszafelé Milano—Velece—Cormons és Fiumén át jön Budapestre. Vitelezési oda és vissza személyenként I. osztály 90 frt, II. osztály 64 frt, III. osztály 40 frt. Az odautazás 27 órát vesz igénybe, melyben Milanóban való 3—4 órai időzés is bentfoglaltatik. A kocsi túlszűkítése ellen oly intézkedések történtek, hogy I. osztályon egy kupéba csak négy személy, II. osztályon csak hat személy helyezhető el. Mindazon különbségek és magán személyek tehát, akik a turini gyászszolgálatban való részvételnél a függetlenségi és 48-as párt által rendezett utazásban részt kívánnak venni, a pártkör üllőit 1. sz. alatti helyiségében jelentkezzenek.

Az indulás időpontja, mihelyt a gyászszertartás részletei meg lesznek állapítva, a párt elnöksége által sajtó útján fog közzé tétetni.

Hajdu-Böszörményben Kossuth halálának híre reggel 6 órakor terjedt el mindenfelé mély megdöbbenést okozott. — Gyászolniak valamennyien. Nemcsak a középületeken, a templomokon is gyászlobogók lenzének. Somossy polgármester rendkívüli közgyűlést hívott össze, amelynek egyetlen tárgya azoknak a módoszatoknak megbeszélése volt, amelyekkel a város diszpolgárának, Kossuth Lajosnak halála alkalmából gyászat kifejezi. — Valószínűleg küldöttség megy a város kószorújával Turinba.

Hajdu-Szoboszlón Kossuth halálának híre óriás megdöbbenést keltett. Minden házon fekete zászlók lengenek. — Ma rendkívüli városi közgyűlés, — a mely a gyász kifejezésére nézve határoz.

Kossuth tudvalevőleg **szabadkőműves volt** és 1852-ben Angliában Bostonban lépett be egy szabadkőműves páholyba, a hol nagy beszédet tartott, melylyel a hallgatóságot egészen elragadta. A budapesti páholyokat munkaközben szerdán este felkereste a nagymester s mély fájdalommal emlékezett meg a gyászesetről, mire a páholyok a szokásos formák közt adtak kifejezést gyászuknak. Magyarország symbolikus nagypáholya népes küldöttséggel vesz részt a gyászszolgálatban. **Nagy számmal jelennek meg az Egyesült-Államok és Olaszország szabadkőművesei is.**

Debrecen részvéte.

Budapest, 1894. márc. 23.

A **debreceni szabadelvű párt** tegnap délután tartott ülésében elhatározta, hogy Kossuth Lajos koporsójára díszes kószorút küld, ezzel a felirattal: „A debreceni szabadelvű párt Kossuth Lajosnak.” Az óriási kószorút Heykal Ede fűvészkerti főkertész készíti pálmákból, tracenakból és phönix virágokból. A szalag egyik szára fekete nehéz selyem, ezüst betűkkel, a másik fehér selyem arany betűkkel.

Elhatározta továbbá a párt, hogy a családhoz részvét-táviratot intéz, melynek szövege a következő:

„Kossuth Ferenc urnak

Torino.

A debreceni szabadelvűpárt mai napon tartott gyűléséből hazánk nagy fiának elhunytá felett fogadják a gyászoló család részvétnyilatkozatunkat.

Fráter Imre,
pártelnök.”

A párt ugyanekkor megállapodott abban is, hogy a város küldöttségében kik képviseljék a pártot. Ha Turinban lesz a temetés, az esetre Márk Endre bizottsági tagot nevezi meg; ha

Budapesten, akkor dr. Kola János, Lengyel Imre és Márk Endre bizottsági tagok vesznek részt a küldöttségben.

A **debreceni függetlenségi párt** is intézkedett küldöttségről és kószorúról. A városi küldöttségbe a párt részéről dr. Bakonyi Samu, illetőleg Márton Imre, Beke István és Bakonyi Samu jelöltettek meg. A párt ezen kívül külön küldöttséggel is képviselteti magát a temetésen Kertész János pártelnök, dr. Bakonyi és Beke István által. Turinba valószínűleg már ma elindultak. A függetlenségi kör is képviselteti magát. A kör részéről Jenei Miklós van kiküldve. A függetlenségi párt Turinban rendezte meg a kószorút a kormányzó kedvenc virágaiból orgonából, jácintokból és gyöngyvirágokból.

A kör kószorúja babér levelekből van fonva s a felirata ez: „A nagy kormányzónak a debreceni függetlenségi kö.”

A ref. egyház részvéte.

A debreceni ev. ref. egyház presbiteriuma ma délelőtti rendkívüli közgyűlésre gyűlt össze **Kiss Áron püspök és Simonffy Imre** főgondnok emőklete alatt. A gyűlés egyetlen tárgya a Kossuth Lajos halála feletti részvét módoszatának megállapítása volt. Kiss Áron püspök meghatva emlékezett meg a nemzetet Kossuth halála által ért óriási veszteségről a gyűlést megelőző bizalmas értekezleten. Az ezután következett nyílt ülésen egyhangulag hozta meg a presbiterium a következő határozatokat:

1. mély részvétét fejezi ki a gyász fölött s a családhoz részvét-íratot intéz még ma.

2. fájdalma kifejezésül a ravatalra kószorút küld s azt, ha Budapesten lesz a temetés küldöttség teszi a ravatalra; e küldöttség tagjai: Kiss Áron püspök, L. Nagy Bálint és Somogyi Pál, akikhez a presbiteriek közül mások is csatlakozhatnak. Ha Turinban lesz a temetés, az elnökség gondoskodik a kószorú eljuttatásáról.

3. A gyászobogókra nézve a gazdasági tanács által tett intézkedéseket kiegészíti azzal, hogy a templomokon és a konzisztóriális házon kívül a lelkészi lakásokra és a felsőbb leányiskolára is gyászlobogók tűzessenek ki, — a nagytemplomnak pedig mind a két tornyára óriási lobogó tűzessék.

4. A harangok déli 12 órakor és este 8 órakor a temetés napjáig naponta meghuzassanak. A temetés ideje alatt az összes harangok zugjanak.

5. A temetés napján a nagytemplomban **gyász istenítisztelet** legyen, melynek programját a lelkészi kar állapítja meg; rendezéséről pedig az elnökség gondoskodik.

Kiss Áron püspök körlevelet intézett a tiszántúli ev. ref. egyházkerület esperesei útján a lelkészekhez, hogy a nemzeti gyász jeléül a harangokat minden ref. toronyban meghuzassák az egyházi épületekre, fekete lobogót tűzessenek s a temetés napján gyász istenítiszteletet tartsanak.

A ref. nagytemplomban a mai nagy pénteki isteni tiszteleten **Dicső József** lelkész predikációjában megemlékezett Kossuth Lajosról, ki ép úgy az eszmék mátyrja volt, mint Jézus Krisztus, az emberiség megváltója.

Kossuth Lajosnak.

Szellő volt-e, vagy hárfá rezzenése
Mi oly elandalítóan hangozék?
Vihar volt-e, vagy föllegek dörgése,
Hogy lelke tőle úgy megrázkódék?
Te szóltál s a szó tündérhatalma,
Rajtad merengő lelke elragadta!

Villámlás volt ajkad bátor beszéde
Mely a sötét éjben lobbot vetett,
Melynek midőn kigyula égi fénye,
Láttunk az éjben sok kísértetet:
Ott ült láncok között a rabszolgaság,
Ott sirt magában a tiprott igazság...

És feljajdultunk! óh hogy e jajdulás
Nem kaphat szárnyat, mint a fergeteg,
Hogy benne lelke gyászos megjavulást
A nappal fogva tartó szörnyeteg!
Igen sokat szenvedtünk már sötétben
Megérdemeljük a nappal egészen:

Ime itt az ősfá, melynek árnyékáért
Oly sok megfáradt honfiszív eped,
Melynek csupán egyetlen lombjéért
Oda adnánk tán egy hosszú életet;
S nem juthatunk el hozzá, mert hiában!
Kigyók sziszegnek a fa árnyékában.

És lombja vesz és lombja hull a fának
Hogy élető nedvét más szívja el...
Körülte izzadozni téged látlak,
Mig a nép sir s távol panaszt emel,
Mi lesz jutalmad? híre, földi fénye?
Talán csak a boldog siker reménye!
S ha elbuknál a legdicsőbb küzdelemben?
Koporsód a szabadság fája leszen.

Lévay József.

Jókai Mór Kossuth Lajosról.

A „Nemzet” tegnapi száma Jókai Mór következő szép megemlékezését tartalmazta:

Kossuth Lajos ravatala előtt állunk.
Láztól izzó agyam előtt, az emlékezet ködfátyolán keresztül végig vonul egész titáni alakja, a milyennek őt ifju szívvel, férfi kora delén, sikerei dicsőfényében láttam.

Azon magasztos nagy eszméknek, melyek kortársaimmal együtt engem is örök hivatású avattak fel, ő volt a vezére, az ígéret földének, az állami utópiának Mózes: a szabadság hitvallásának prófétája.

Azon közharcosok sorába tartoztam, kik nem vakbuzgó, de látnoki odaadással követték vezérüket abba a harcba, mely egy új, egy szent, egy dicső Magyarország kivívásáért küzdött — elébb a szó hatalmával.

És annak a hatalmas szónak is ő volt a fölmentje. Soha olyan szónokot nem fog a föld teremni: ki meg tudta gyujtani a jéghegyet s el tudta oltani a phlegmetont szónoklata büverejével.

S a mit a teremő erejű szó, amit a világgyujtó eszme létre hozott; az egységes Magyarország, a szabad nép, a jogegyenlőség, a felszabadult gondolat, — az örökké megmarad s mind ezek a kicsinyei egy ujjaszületett nemzetnek Kossuth alakjától elválaszthatatlanok.

De a sors magasabb árt követelt tőlünk, mint szavakat és eszméket. Tetteket és áldozatokat. S a milyen nagy volt a sors követelése: olyan nagy volt a nemzet áldozatkésztsége.

A történelem ingyen nem adja a diadalokat. A magyar nemzetnek keresztül kellett menni a vér- és tüzkereztségen, hogy létjogát bebizonyítsa. Azokat a lapjait a történelemnek, a mikre e nagy dicsőséges küzdelem van felírva mindig lelketemelő érzéssel fogja olvasni az utókor, s megtalálja bennük a vezéralakot.

A harc bizonyított; de nem nyert. Egyet kifeleltünk ideális számításunkból: azt, hogy

Európa közepében lakunk: ránk mindenki nehezedik, mi senkire sem támaszkodunk.

Ujból kellett kezdeni a munkát; más alapon építeni fel a romba dült ideált. Az egész nemzet hozzájárult e munkához.

Csak ő maga maradt meg a régi alapkövének.

És látta hazáját mindig távolabb-távolabb haladni az ő sziklájától, mint egy uszó szigetet. Látta az új palmaerdőket felvirulni rajta, látta a jóllét palotáit, a közművelődés propylaeumait, a hatalom akropolisait emelkedni rajta, s mentül szebbnek látta a hazát, annál messzebb tűnt az előle.

És maga a haza is csak így látta őt már, mint egy Memnon szobornak ködalakját a láthatáron, ki néha megszólal.

És látni fogja még ezután is. Kossuth hamvát akármely kö alá temessék, az a monumentális ködalak ott marad a láthatáron.

A nemzet nem adhatott neki életében semmit. Egy elmúlt álmot visszaálmódni lehetetlen. S ő neki kevesebb nem kellett. Egy más csillag lakója volt már, a ki nem a mi érzékeinkkel éez. Most már nincs előtte se mult, se jövődő, tud mindent; nem látja tükörcsől a mi világunkat.

Apellálhatunk az elhunyt nagy szelleméhez.

Kérhetjük, hogy szállja meg az engesztelődés ihletével, fájdalmasan szeretett hazája fiainak lelkületét.

Mi emberek vagyunk mind, kiesinyek és nagyok: földi indulatokkal háborgó a vérünk, szenvedélyeink ösztöne téveszti meg akaratumkat; de ő már a menny lakója, ki nem vitt el innen magával egyebet, mint azt a végtelen honszerelmet, mely az idvezülteket visszaköti a földhöz. — Emeljen fel bennünket magához enél az erónél fogva.

A magyar nemzet okos és nagy. Mutassa meg a magyar nemzet ez alkalommal, mily nagy tud lenni, ha senki nem emeli; milyen okos tud lenni, ha senki nem tanácsolja; milyen helyes uton tud járni, ha senki nem vezet: saját érző szívében, saját helyes eszén kívül.

Gondolja meg a magyar nemzet, hogy a kerek világon csak egy bizonyos jó barátja van: saját maga; — s csak egy félelmes ellensége: saját maga; válaszszon benne!

Valamennyi gyászlobogón élől, melyet a nagy halott ravatala előtt fog vinni a gyászolók táborá, egy fehér zászlót lobogtasson a nemzet: — az engesztelődés fehér zászlóját, — az alkotmány oszlopai iránti hódolat szeplőtlen fehér zászlóját. — In hoc signo vinces.

Áldott legyen a föld, mely e nagy szellem hamvait betakarja! S áldottak lesznek e hamvak.

1894. március 21-én.

Kossuth adomák.

Egy pesti megyegyűlésen marasztalták a nemes urak Széchényit, — a ki hazafelé készült, — hogy még Nagy Pál akar neki felelni.

— Kossuthot meghallgattam, — viszonzá a gróf, — fagyalt után nem eszem pacalt.

Windischgrätz Alfréd herceg megvette a negyvenes években Felső-Magyarországon a Motesiczky-család birtokát. Metternich, — kinek valaki azt mondá, — mennyire szereti Windischgrätz a magyarokat, gunyosan jegyzé meg: — Ime! ismét egy ellenzékivel több, a ki a Kossuth zászlója alá sorakozik.

Pár évvel később furesán teljesült a jóslat.

Pestmegye ama közgyűlésén történt, melyen István főherceg először lépett nyilvánosságra,

Széchényi és Batthyány Lajos együtt mentek a gyűlésre, s előbbi ép úgy mint Kossuth, pantallóban jelentek meg.

— Hála Isten, mond Széchényi, — pantalló tekintetében legalább megegyezünk Kossuthtal.

— Most már legalább te nem mondhatod, — viszonzá Batthyány, hogy: Kossuth egy sansculotte!

Legujabb.

(D. u. érkezett táviretaink.)

Debrecen, március 21

Tüntetések folytatása.

— Ér. d. u. 2 óraker. —

A tüntető ifjuság és közönség a Nemzeti színháztól a m. kir. operaház elé vonult. Ott éppen Liszt Ferencz „Szent Erzsébet“ oratoriumának előadása folyt. A tüntetés óriási zajára az előadás félbeszakított. Valaki felmászott a villámharitóra és a fekete zászlót kitűzte. Vállalkozásaito m b o l ó t a p s é s t e t s z é s z a j fogadta.

A közel orfeumi kávéház tükeit és csillárait izzé porrá törték. A lovas rendőrség közbelépett s a közönséggel formális csatát vívott. Számtalan elfogatás történt, 30 ember megsebesült.

A képviselőház ülése.

A képviselőház eött ma óriási tüntetések folytak. A rendőrség ismét közbe lépett, számosan megsebesültek. Elfogtak három ujságíró, miért az ujságírók panaszt tettek a belügyminiszternél, ki megígérte, hogy vizsgálatot indít.

A képviselőház ülését báró Bánffy Dezső elnök megnyitotta. A képviselők felállva hallgatták meg az elnöki jelentést, ki meleg szavakkal adta elő Kossuth halálát s esetelte a nemzetet ért nagy veszteséget és gyászt.

Az elnök a szabadelvűpárt határozatával megegyezőleg indítványozza, hogy Kossuth Lajos érdemei jegyzőkönyvbe iktattassanak, a nemzet hálája, elismerése fejeztessék ki emléke iránt, a ház fejezze ki fájdalmát j e g y z ő k ö n y v i l e g. — Ezt a családdal közölje, ravatalára koszorut helyezzen és magát a temetésen küldöttséggel képviseltesse. A temetésig a ház ne tartson üléseket.

Ezután Justh Gyula tette meg indítványát, a mely a következőket tartalmazza:

Indítvány.

Mondja ki a képviselőház, hogy Kossuth Lajost a nemzet halottjának tekinti; hogy a temetés, a végtisztességhez tartozó minden szertartás és síremlék felállítása országos költségen történjék;

hogy fájdalmának és részvétének jegyzőkönyvben ad kifejezést és megbizsa a Ház elnökét, hogy erről a gyászoló családot értesítse;

hogy a képviselőház magát a temetésen küldöttség által képviselteti;

hogy az elhunyt koporsójára a képviselőház nevében koszorú tétessék.

Mondja ki továbbá a képviselőház, hogy a végtisztesség befejeztéig nyilvános összes ülés ne tartassék;

hogy ezen időpontig a Nemzeti Színház és a Magyar Királyi Dalszínház előadásai szüneteljenek;

hogy a gyászesetről a törvényhatóságok a képviselőház elnöke által aláírt értesítvényekben tudósítsanak.

Bizza meg egyszersmind a képviselőház elnökét, hogy a nagy halott hamvainak hazaszállítása iránt a Ház nevében az elhunyt családjával tegye magát haladéktalanul érintkezésbe.

Utasítsa végre a képviselőház a kormányt, hogy Kossuth Lajos emlékének törvénybe iktatása és Budapesten az ország költségén a nemzethez és az elhunyt nagy férfihoz méltó emlékszóbor felállítása iránt haladéktalanul törvényjavaslatot terjesszen elő.

Hermann Ottó felszólalása után gróf Apponyi Albert csak ahhoz nem járul, hogy Kossuth érdemei törvénybe iktattassanak, mert azt a felség nem szentesitené.

Wekerle Sándor miniszterelnök ezután meleg szavakkal emlékezett meg Kossuth érdemeiről s az elnök előterjesztését pártolta.

Ezután megkezdődött a névszerinti szavazás.

Szavazás a képviselőházban.

— Érkezett délután 3 óraker. —

A képviselőház elfogadta az elnök indítványát; a Justh indítványa 136, az Apponyié 57 szótöbbséggel mellőztetett.

Az ülés után.

— Ér. d. u. 3 ó. —

A ház elől a tüntető ifjuság a nemzeti színház elé vonult, honnét a tüntetők által feltűzött zászlókat levették s a kormány rendeletére feltűzték a gyászlobogót. Innen az ifjuság elvonult a szabadelvűpárt elé.

A szabadelvűpárt értekezlete.

A szabadelvű párt tegnap d. u. 5 óraker tartott értekezletén Wekerle miniszterelnök előadta a kormány álláspontját a Kossuthot illető végtisztességtételre vonatkozólag.

Kőrösi Sándor mint volt 48-as honvéd kijelenti, hogy a kormány álláspontját a nemzeti gyász esetében nem támogathatja.

Gróf Károly István a pártból való kilépését jelenti ki.

A többség elfogadja a kormány álláspontját.

Helyi hírek.

— Öngyilkosság. Pollák Árminné Weisz Lotti 31 éves nádudvari születésű 31 éves hatvan utcai 1447 sz. alatti lakos, tegnap délelőtt a nevezett házban egy fás kamarában felekasztotta magát. Csak későn vették észre, a mikor a szegény asszonyt térdelő helyzetben halva találták. Halálának oka az volt, hogy férje egy kis kereskedőtől megvette egy kis üzletben a szesz italoknak kiesiben való eladás jogát. Később kiderült, hogy a kereskedőtől átvett italok az egészségre ártalmasak s azokat fel is küldte Pollák a rendőrség útján a vegyelmezési állomáshoz a hol a gyanút aaposnak találtak s az italok elko bo z t a t t a k. Az eladó kereskedő erre pert indított Pollák ellen s a perből származó anyagi zavarok hajtották a szegény asszonyt a halálba. Férje először nem tudta hol van az asszony s Nagyváradra utazott, hogy ott rokonainál keresse. Ott érte a halálhír.

Kiadó és laptulajdonos:

„Osekona“ nyomda és kiadó r. t.

Feladás szerkesztő:

Komlóssy Derső.